

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Quartum Exemplar. Tridvanæ Recollectionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

An pro acceptis beneficijs gratias debitas persolvere studearis; & quoties in die?

An etiam adversa de illius manu cum hilaritate & æquanimitate acceperis?

Quomodo in servitiò Dei & perfectione proficere studueris? quod desiderium proficiendi in te sentias? quibus ad hanc finem medijs utaris?

Quomodo ad mortem, si hodie obeunda esset, paratus fores? quid te in tali casu magis angeret, vel solaretur?

II. Secunda occupatio erit lectio ordinarij libri, & duorum capitum ex lib. de imitatione Christi, nempe l. i. c. 9. & lib. 3. c. 25.

QUARTUM EXEMPLAR TRIDUANAË RECOLLECTIONIS.

Pro Sacerdote seriam Pœnitentiã facere volente.

Cum contingat interdum, ut Sacerdos aliquis pluribus vitijs, malisque consuetudinibus immerfus, aut sponte respiciat, & recollectionem quandam spiritualem instituere decernat, aut certè ad eandem faciendam superiorum imperio adigatur, ideò ut talis quoque Sacerdos materiam ad finem sibi præfixum obtinendum idoneam pro triduana saltem collectione inveniat, placet eandem hoc loco assignare succinctius tamen, quàm in prioribus fecerim, ut ipse tantò plus spatij habeat ad peccatorum suorum gravitatem & multitudinem perpendendam, motivâque & media ad seriam commendationem conducentia excogitandi.

Quia verò, ut alibi monui, ad optatum ex tali recollectione fructum faciendum non parùm conducit, si Patronus quispiam eligatur, qui in simili olim statu constitutus, misericordiam ipsius clariùs per experientiam propriam cognoverit, atque adeò patrocinio suo libentiùs auxiliaturus credatur, ideò & pro hac recollectione S. Petrum Ecclesiæ Principem, & omnium Sacerdotum Patriarcham & Patronum singularem in auxilium specialiter vocandum, & velut pulcherrimum Pœnitentiæ exemplum ob oculos habendum censeo, de quo proinde & ipse meditationes potissimum instituentur.

DIES

DIES PRIMA.

Tessera.

Domine, ne memneris iniquitatum mearum antiquorum, sed cito anticipent me misericordiae tuae, qui pauper factus sum nimis. ps. 78.

MEDITATIO I.

DE PETRO DELINQUENTE.

Scopus hujus meditationis erit delictorum tuorum gravitatem cognoscere, ad quod non parum conducet, si una parte peccati à S. Petro commissi gravitatem consideres, ex altera verò parte, tua peccata cum peccato illius compares. Præmissis ergo orationibus consueveris & præludij orationarijs, quæ semper à te debito modo facta deinceps supplicam.

In puncto primo considera, quàm magna beneficia S. Petrus à Christo acceperit, tum per vocationem ad Apostolatatum; tum per tam salutarem instructionem verbo & exemplo factam; tum per Sacerdotij collationem; tum per SS. corpus & sanguinem paulò antè porrectum; tum per confidentiam ad ipsum habitam, dum ipsum cum SS. Joanne & Jacobo transfigurationis & agonie suæ, aliorumque sanctorum suorum testes esse voluit; & ex horum beneficiorum magnitudine collige, an non æquissimum fuerit, ut S. Petrus pro tot favoribus gratissimum se exhiberet, & præ reliquis Discipulis vehementius Christum amaret, & firmiter ei adhereret? Reflecte te postea ad tua quoque beneficia accepta à Deo, & vide, an non sicut similes favores accepisti, ita & similes quoque causas habueris, Deum ferventiùs amandi.

In secundo puncto considera qualitatem & gravitatem peccati à S. Petro commissi, quòd scilicet summum suum Benefactorem, Magistrum, Patrem tam amabilem nobis negarit, idque jurejurando confirmavit; cum ergo, teste S. Bernardo, nihil perinde displiceat Deo, præsertim in Filij gratiæ, sicut ingratitude, perpende, quantopere hæc negatio Christo doluisse, & displicuisse debeat, utpote quæ summam ingra-

ingrati tudinem involverit. Cum autem tu quoque per peccata tua similem negationem non tam verbis, quam operibus ipsis admiseris, an non dolorem & offensam tantò majorem Christo creaveris, quantò frequentius similia beneficia, maxime SS Corporis & Sanguinis communicationem repetivit.

In tertio puncto considera, quòd etiam ex repetitione negationis à S. Petro factæ non modicum pondus tali peccato accesserit, cum non ex fragilitate duntaxat, sed deliberata voluntate ortum se sumpsisse arguerit, atque adeò meritò Christo tantò magis displicuerit, quantò minus post tot causas amandi S. Petro datas tam subitam aversionem expectâtas, ita ut meritò ad eundem dicere potuerit, quòd Cæsar Imperator Romanus ad Brutum optimum Amicum suum dixerat, dum ad eundem occisoribus Cæsaris se sociantem dixit: & tu Brute? conclude itaque, cum tu non ter duntaxat, sed centies fortè, millièsque eundem Christum negâris, quantam per tot peccata displicentiam & dolorem Christi creaveris, & quàm justas adeò seriæ pœnitentiæ agendæ causas habeas. Resolvè te itaque ad talem pœnitentiam, tibi que dictum à S. Jaanne Bapt. credito? *Pœnitentiam age, quoniam appropinquavit regnum calorum.* Sin autem, venio tibi Apoc. 2. *Memor esto, unde excideris, & age pœnitentiam, & prima opera fac: sin autem, venio tibi, & movebo candelabrum tuum de loco suo, nisi pœnitentiam egeris.*

MEDITATIO II.

DE PETRO PœNITENTE.

Copus hujus meditationis est, cognoscere, quâ ratione S. Petrus de peccatis suis pœnitentiam egerit, pulchrùmque adeò tibi similis pœnitentiæ agendæ exemplum reliquerit. In primo puncto considera, quòd S. Petrus non quancunque pœnitentiam egerit, sed seriâ valde, & magnam, id verba Evangelistæ Matthæi c. 26. testantur: *Egressus foras flevit amare!* Quia scilicet illorum verborum Jer. 2. meminerat, & quasi à Christo sibi dicta credebat: *Scito, & Vide, quia malum & amarum est, reliquisse te Domnum Deum tuum, & non esse timorem (& amorem) mei apud te.* Vide ergo, an non similes fendi causas habeas, tibi que illa Jeremiae *Instru. VIII.*

N n

miæ

miæ c. 9. verba appropriandi: *Quis dabit capiti meo aquam
& oculis meis fontes lacrymarum? & plorabo die ac nocte.*

In secundo puncto considera, quòd S. Petrus non contem-
tus fuerit, semel deflevisse peccatum suum, sed per totam vi-
tam usque ad eò deploràrit, ut, teste S. Silvestro Papa, lacry-
mæ genas ejus excavaverint, & oculos quasi sanguinatos
fecerint, quia videlicet sciebat dictum à Siracide Eccl. 1. *Do-
propitiato peccato noli esse sine metu.* Quàm efficaces verò
fuerint hæ lacrymæ, testatur S. Leo S. 9. de Passione dicentem
*Sancte Apostole, lacryma tua ad diluendam culpam negoti-
ationis; Sicutem habuere sacri Baptismati.* Vide ergo
tu, quàm multò graviores habeas causas ob tot, tantaque
peccata tua semper adhuc plangendi, & cavendi, ne non
peccatis cumulum peccatorum, & causas plangendi multi-
plices; cum, teste S. Gregorio in Pastor. *unusquisque non
tantum penitendo compunctionis sue bibat lacrymas, quan-
tum se à Deo meminit amisisse per culpas.* Itaque dictum
S. Ambrosij ad Theodosium tibi quoque applica, & quòd ille
de Davide dixit, hoc tu de Petro intellige: *si secutus es
erantem, sequere & penitentem.*

In tertio puncto considera, quòd nec hanc penitentiam con-
tentus Petrus, aliam quoque satisfaciendi rationem longè
perfectiorem adhibuerit, dum alios quoque quàm plurimos
à peccatis abstraxit, & ad similem penitentiam perduxit. Ita
cum Christus, quod uni ex minimis suis factum est, sibi
actum reputet, tantò facilius ab eodem delictorum
veniam impetraret, quantò sapius ipsi hoc beneficium
peccatoribus conversis præstitisset; unde merito S. Jacobi
c. 5. dixit: *Fratres mei, si quis ex vobis erraverit à veritate,
& converterit quis eum, scire debet, quoniam, qui
converti fecerit peccatorem ab errore sua sua, salvabit ani-
mam ejus à morte, & operiet multitudinem peccatorum.*
Cum ergo & tu non minùs Christum te offendisse agnoscas
& ex altera parte tam bonam occasionem habeas, hoc
satisfaciendi genus usurpandi, vide, an non æquum
sit, ut vel hoc titulo ad animarum salutem streuas
cumbas, & quàm plurimos peccatores ad veram peniten-
tiam perducere studeas.

DIES SECUNDA.

Tessera.

Miserere mei Deus secundum magnam misericordiam tuam, & secundum multitudinem miserationum tuarum dele iniquitatem meam. psalm. 50.

MEDITATIO I.

DE PETRO RESPECTO A CHRISTO,
Seu
DE ADJUMENTIS AD VERAM PENITENTIAM AGENDAM.

Scopus hujus meditationis est, videre, quo potissimum Medio S. Petrus ad penitentiam tantam permotus sit, & quomodo tu quoque illud adhibere debeas.

In primo ergo puncto considera, quando & quomodo S. Petrus ad tantas lacrymas & penitentiam permotus sit; scilicet tunc, quando, teste S. Luca c. 22. *conversus Dominus respexit Petrum*; hic enim aspectus Christi Petro peccatus, verus acutissimus gladius transverberavit, & ut loco sanguinis copiosæ lacrymæ fluxerint, effecit. Ex quo primum, idque summè necessarium conversionis & penitentiam adjumentum colligere potes, quod est miseratio Dei ad penitentiam moventis; *Moysi enim dicit, Teste S. Paulo ad Rom. c. 9. Miserebor, cujus misereor: & misericordiam prestabo, cujus misereor. Igitur non solentis, neque currentis, sed miserantis est Dei. Dicit enim Scriptura Pharaoni: Quia in hac ipsum excitavi te, ut ostendam in te virtutem meam, & ut annuntietur nomen meum in universa terra. Ergo, cujus vult, misereatur, & quem vult indurat.* An non ergo merito pro hac misericordia supplicas Deo, clamásque cum S. Davide ps. 50. *Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam?*

In puncto secundo considera, quòd respectus iste, quo Christus Petrum respexit, non nuda miseratio fuerit, sed etiam illustratio copiosa, quâ Deus bonitatem suam infinitam tam multis argumentis antehac Petro demonstratam

Nº 2

ipfi

ipsi in mentem revocavit, & illam quasi querelam Jerem. 17. iterum repetivit: *Obstupescite caeli super hoc, & terra desolamini vehementer, dicit Dominus*: Duo enim misit fecit Paulus, (& Discipulus) meus. *Me dereliquerunt in desertum aqua viva, & foderunt sibi cisternas, cisternas scilicet, qua continere non valent aquas.* Hanc namque illustratione errorem suum & stultitiam suam clarissime agnovit, & trus, atque ad eundem detestandum & corrigendum commotus est. Vide ergo, quomodo tu quoque, cum Christus simili modo respicere te paratus sit, hanc illustrationem pariter admittere, & consideratione tantae bonitatis tam turpiter à te desertæ cum Anna Tobiz uxore c. 10. in irremediabilibus lacrymis, diceréque velis: *Hec, Domine meus, omnia in te uno habens, non te debebam dimittere me.*

In tertio puncto considera, quòd S. Petrus non contentus adjumento hoc ex parte Dei præstito, etiam ipse ex sua cooperatus sit, & aliud adjumentum non minus efficax & necessarium adhibuerit, occasionis scilicet, in qua lapsus est fugam; nam egressus foras est, teste Evangelista, sicut & discipulines, qui ei peccati & lapsus occasio fuerant, declinavit quippe suspectum esse dolorem, qui non sufficienter adducit ad relinquendas occasiones peccati; & qui amoris proculum, perire in illo. Vide ergo & tu, quæ tibi hæc occasio petra scandali fuerit, & memor doctrinæ à Christo Marc. 9. datæ: *Si manus tua scandalizaverit te, abscinde eam, & projice abs te*: occasionem talem penitus relinquitur, *juvat enim non quilibet res adepta, sed multiplicata, & radice radice, sed potius decisa ex corde radicitus.* Hinc S. Augustinus ad ritè agendam pœnitentiam l. 2. conf. c. 12. primo cooperabat occasiones subtractionem, deinde primo ostendit virtutem, & affectionis sanitatem; quia non ignoscit, sed videlicet, quòd, sicut in pestilentibus locis sententia tractus aër latentem corporibus morbum injicit, ita in peccata consuetudine ac conversatione maxima mala habentur, etiam si statim incommodum non sentiatur.

MEDITATIO II.

DE PETRO VINCENTE

Seu

DE IMPEDIMENTIS POENITENTIAE REMOVENDIS.

SCopus hujus meditationis est cognoscere, quænam impedimenta præcipuè S. Petro obstiterint, aut certè obstare poterint ad poenitentiam agendam, & quàm efficaciter, fortiterque ea removerit, tibi que iterum in ordine ad eundem finem, pulchrum imitationis exemplum reliquerit.

In primo itaque puncto primum impedimentum poenitentia, quod S. Petro obstiterat, considera, difficultatis scilicet horrorem; hunc enim maximè obstare poenitentia, fat clarè Thomas Kemp. l. 1. c. 25. insinuavit, dum dixit: *Vnam est, quod multos à profectu & ferventi emendatione retrahit, horror difficultatis seu labor certaminis.* Sed hoc impedimentum fortiter vicit D. Petrus, dum non tam ad difficultatem hanc, quàm paratum Dei auxilium respexit. Meminit namque, quod Servator Matt. 11. dixerit: *Tollite jugum meum super vos; jugum enim meum suave est, & onus leve,* propter gratia scilicet actualis conferendæ copiam. Vide ergo, an non & tibi hoc impedimentum hactenus obstiterit, & eodem, quo D. Petrus, modo vincere stude. Eum in finem revolve, quid Angelus custos quondam Clienti suo dixerit simile impedimentum habenti; cum enim huic Juveni ingens gigas apparuisset, & ipse ad certamen ab eo vocatus, congregari horreret, Angelus ei assistens hortatus est, ut tantùm animosè invaderet illum, mox enim se auxilium præstiturum, quod cum fecisset, absque difficultate Gigantem superavit. Idem ergo & à tuo custode Angelo, ipsòque Deo fieri puta, ideòque generosè aggredere difficultatem, & mox auxilium experiere; nam, ut idem pius Author l. c. dixit, *illi maximè præ cæteris in virtutibus proficiunt, qui ea, quæ sibi magis gravia & contraria sunt, viriliter vincere nituntur; nam ibi homo plus proficit, & gratiam meretur ampliozem, ubi magis se ipsum vincit, & in spiritu mortificat.*

In secundo puncto secundum impedimentum considerandum, quod est falsa persuasio, quâ homines peccatores sibi persuadent, nimis triste & melancholicum esse, pœnitentiam agendam cum talis pœnitens illud S. Bernardi dictum (quod Martinus Faber in conc. 4. de S. Magd. refert) usurpare debeat: *Primum est mihi propositum, nunquam videndi, quousque ad diem ex ore DEI illa verba: Venite benedicti, neque a terra desinam, donec liber sim ab illa sententia: Ite maledicti in ignem aeternum.* Sed & hoc impedimentum facile rejectum Petrus, quia jugum Domini suave esse, non modò firmè credidit, sed propriâ etiam experienciâ didicit, unde & in prima sua Epistola c. 1. Christianos ad ejusmodi tentationem vincendam propositâ lætitiâ secutura hortatur dicens: *quo exultabitis, modicum nunc si oportet contristari in vobis tentationibus.* quanta autem sit hæc lætitia futura, paulo post insinuat his verbis: *Credentes autem exultabitis lætitiâ inenarrabili & glorificata, reportantes finem suorum propestra salutem animarum.* Vide ergo & tu, an non tibi quæ hoc impedimentum hætenus obstiterit, & falsam tuam opinionem corrige, certò tibi persuadens, majores te habere diorsusque consolationes reperturum in pœnitentia, quam in ter mundanas consolationes, cum, si gaudium est in hoc Mundo, hoc utique possideat pura conscientia, teste propheta I. 2. c. 6. hujus autem certissimum testimonium dicitur: *lacrymæ pœnitentis, ut quæ, teste S. Augustino l. 11. affertur, sunt aqua salutaris, per quam omne peccatum deletur.* Unde meritò S. Chrysostomus ho. 12. in Epist. ad Coloss. ait, *nihil esse his lacrymæ jucundius, & quorû visu illas esse jucundiores. Sciunt, qui lugent, quantam hæc res habeat voluptatem, illam videlicet, de qua Servator Matt. 5. dicitur: Beati, qui lugent, quantam consolabuntur.*

In tertio puncto considera tertium impedimentum, quod est respectus hominum, à quo, sicut S. Petrus ad peccatum inductum fuisse cognovit, ita, ne deinceps amplius à pœnitentia impediret, sedulò cavet, unde in sua Epist. 1. c. 3. dicitur: *quoque ad eundem respectum & timorem hominum vitandum sollicitè hortatur, dum ait: Et quis est, qui vobis necesse est boni amulatores fueritis? sed & si quid patimini propter iustitiam beati. Timorem autem eorum ne timueritis.*

non conturbemini; Dominum autem Christum sanctificate in cordibus vestris. Considera ergo, an non & tibi respectus iste non modicum ad poenitentiam obstaculum objecerit? an non apud te quoque, in animo saltem, auditum sit vulgare illud: *quid dicent homines?* quare vel deinceps corrige timorem istum, serio conferens causas, ob quas DEUM magis respicere & timere, quam homines debeas, cum horum favor sit vanus, instabilis, infirmus, & parvus; divinus autem favor solidus, constans, liberalis, potentissimus, atque adeo plus appetendus, quam omnium hominum maximus favor. Dic ergo & tu, si homines abstertere à poenitentia volunt, cum S. Petro: *Obedire (& respicere ac placere) oportet DEO magis, quam hominibus;* si enim hominibus placerem, Christi servus non essem. Oculi ergo mei deinceps semper ad Dominum stant directi.

DIES TERTIA.

Tessera.

Domine patientiam habe in me, & omnia reddam tibi. *Matt. 18.*

MEDITATIO I.

DE FERVENTE PETRO.

Copus hujus Meditationis est, cognoscere fructus poenitentiae, quos S. Petrus ex sua conversione retulit, ut & tu per illos ad similem poenitentiam exciteris.

In primo puncto considera primum fructum poenitentiae; qui in ipsum Deum redundabas, amor scilicet vehementissimus, quo D. Petrus in Deum rapiebatur ex consideratione praeteriti peccati, cum enim ipse Christus Luc. c. 7. dixerit, eum, cui plus dimittitur, plus diligere, æquissimum merito agnoscebat, ut, quoniam tam gravem culpam sibi tam benigne remisit Christus, ardentius quoque ipsum diligeret; hinc Jo. 21. rogatus à Christo, an ipsum plus his (cæteris scilicet Apostolis) diligeret, intrepide respondit: *Tu scis, Domine, quia amo te.* Cum ergo & tibi non unum duntaxat, sed tot, tamque gravia peccata, & quidem toties remissa esse agnoscas, vide nunc, quam efficacem stimulum ad similem,

imò vehementiorem amorem eliciendum, atque adeo primum hunc fructum participandum habeas, ut de te quod suo modo dici queat, quod Christus S. Magdalenæ, licet alio sensu dixerat: *Remissa sunt ei peccata multa, quoniam (aut potius ideo) dilexit multum.*

In secundo puncto secundum pœnitentiæ fructum, qui proximum redundabat, considera, scilicet commiserationem insignem cum alijs in peccata lapsis; hinc tam suaviter eorum pœnitentiam & sanctitatem vitæ hortatur dicens: *Obsecro mi, obsecro vos, tanquam advenas & peregrinos abstinete vos à carnalibus desideriis; eratis enim sicut oves errantes sed conversi estis nunc ad Pastorem & Episcopum animarum Vestrarum.* Hunc ergo fructum & tu sane abundanter participabis, si per pœnitentiam propria tua peccata frequentius oculis obijcias, tunc enim illis pij Ascetæ verbis l. 7. c. 10. te ipsum excitabis ad commiserationem, dicēsque: *Studens esse in tolerando aliorum defectus, quia & tu multum habes, quæ ab alijs oportet tolerari. Si non potes te talem habere, qualem & is, quomodo poteris alium habere ad beneficiatum? si tu eum tot auxilijs torques, & tam graviter lapsus, quid mirum, si alij tantis subsidijs carentes interdum cadant.* Nunc autem sic DEUS ordinavit, ut nemo sit sine defectu, nemo sine onere, & sic discamus alter alterius onera portare.

In tertio puncto considera tertium fructum pœnitentiæ qui in ipsam S. Petri Personam redundabat, erātque extremus fervor, quo præteritam vitam corrigere, & neglectum meritum cœlestium lucrum refarcire studebat, quem quidem fervorem in tribus præcipue occasionibus ostendebat. 1. In vehementi odio & fuga omnis peccati, & concupiscentiæ ad peccatum inducentis. 2. In vehementi studio omnium actiones, sive in occulto, sive publico susceptas cum magis diligentia & perfectione obeundi. 3. In vehementi desiderio multa pro DEO, graviusque patiendi. Quæ omnia tam ex Actis Apostolorum, tum ex vita ipsius passim ab Auctoribus descripta patent. Aspice ergo & tu, & imitare hoc exemplar, tantoque fervorem majorem ostendere stude, quanto gravius te, sapiusque deliquisse, adeoque & jacturam meritum tuorum grandiore fuisse passum cognoscis. Sequere cœlestium

ium S. Pauli ad Ephes. 5. c. dicentis: *Videte, Fratres, quomodo cautè ambuletis, non quasi insipientes, sed quasi sapientes, redimentes tempus*; tunc autem juxta S. Thomam in loc. cit. redimitur tempus, quando quis tantò magis vacat bonis operibus, quantò priùs instirrit malis; nam, ut S. Hieronymus ad Paulinum scripsit, *subitus calor longum teporem vincit*; & acceleratus equi cursus omnem priorem tarditatem compensat.

MEDITATIO II.
DE PETRO CONSTATE.

Id est,

Perseverantia pœnitentiæ procuranda.

SCOPUS hujus Meditationis ex ipso titulo facilè pater, quòd nempe alius non sit, quàm constantia in suscepto Pœnitentiæ exercitio, ut, si cum D. Petro malè cœpisti, saltem cum eodem finias bene.

In primo puncto considera, multis quidem ex capitibus laudabilem fuisse D. Petri pœnitentiam, sed eo maximè, quòd tandem in finem usque continuàrit, & operi laudabiliter incepto gloriosam coronidem imposuerit, dum generosam de Tyranno victoriã reportans, cruci affixus inter ardentissima amoris ad Magistrum sui conspectũ anhelantis suspiria vitã finivit; hinc alios etiam Christianos tam efficacibus verbis ad hunc pœnitentiã hortatus est in c. 2. ep. 2. dicens: *Si enim respicientes coinquinationes Mundi in cognitione Domini nostri & Salvatoris IESU Christi, his rursus implicati superantur, facta sunt eis posteriora deteriora prioribus; melius enim erat illis, non cognoscere & iam justitia, quàm post agnitionem retrorsum converti ab eo, quod illis traditum est, sancto mandato; contigit enim eis illud Veri proverbij: Canis reversus ad suum vomitum, & sus lota in solutabro luti.* Vide ergo & tu, quomodo illius exemplo excitatus, similem deinceps in tua pœnitentia perseverantiam obtinere velis.

In secundo puncto considera, quibus motivis se ad talem perseverantiam D. Petrus excitaverit, tribus videlicet. I.
Per exemplum Christi, qui obediens fuit usque ad mortem,

Nn 5

ita

Ita ut jure merito ante obitum dicere potuerit: *Consummavi cursum meum*. 2. Per DEI constantiam in beneficiis ipsi Petro non solum in hac vita collatis, sed etiam per totam aeternitatem conferendis; quidni enim æquissimum putaret esse, ut ipse vicissim constanter tantum Benefactorem diligeret, & modico saltem tempore, quamdiu scilicet vita præsens duraret, gratum se exhiberet? 3. Per necessitatem hujus perseverantiae, sciebat namque dictum à Magistro suo Mattheo: *Qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit.* Et iterum Luc. 9. *Nemo mittens manum ad aratrum, & respiciens retrò aptus est regno Dei.* Sed & meminerat, quam amabilem Ios olim sequentibus verbis sit allocutus: *Vos estis, qui mansistis mecum in tentationibus meis, & ego dispono sicut disposuit mihi Pater meus regnum; ut edatis & bibatis super mensam in regno meo.* Perpende itaque, quam cæcitas sint hæc motiva ad te quoque excitandum, ut in Perseverantia nunc proposita & inchoata ad finem usque vitæ perseveres, confidens cum S. Paulo in hoc ipsum, quia, qui cepit in te opus bonum pœnitentiæ, etiam perficiet usque in diem JESU Christi; illudque DEI dictum Apoc. 2. tibi applicandi: *Esto fidelis usque ad mortem, & dabo tibi coronam vitæ.* Certè spes omnes nostræ in consummatione constituit, ut Eusebio hom. 5. & ideo Jacob Patriarcha olim vidit DEUM in summitate & fine scalæ, non medio vel principio gradum, ut indicaret, non sufficere bene cœpisse, nisi consummatione accedat; unde nemo coronabitur, nisi qui legitime cœpaverit, ut rectè S. Apostolus 2. ad Cor. 2. dixit.

In tertio puncto considera, quem fructum S. Petrus ex hac sua perseverantia retulerit, videlicet ut perinde ac S. Paulus 2. ad Timoth. c. 4. dicere potuerit: *Bonum certamen certavi, consummavi cursum, fidem servavi, de reliquo reposita est mihi corona justitiæ, quam reddet mihi Dominus in illa die justus Index.* Vide ergo, & bene perpende, quam pretiosus & optabilis sit hic fructus, dignusque, ob quem magna cum alacritate pœnitentiam etiam durissimam suscipias & ad finem vitæ usque continues; si enim Dæmon ut in speculo Exempl. dist. 9. ex. 63. refertur, aliquando fateri ausus est, quod omnes omnium Damnatorum pœnas usque ad extremum iudicij diem libenter toleraturum, modò DEUM vel unum momentum

momento aspicere liceret; quanto magis tu amarissimam quantumvis poenitentiam tantum usque ad finem vitæ, qui forte brevi aderit, suscipere, & continuare debes, ut DEUM per totam æternitatem aspicere queas. Unde meritò S. Hieronymus⁹ cuidam ob difficultates & molestias in eremo tolerandas terro hoc remedium suavitatis dicens: *Infinita eremi castitas te terret & in Paradisum mente deambula. Quotiescumq; illuc cogitatione conscenderis, toties in eremo non eris.* Quare audi consilium S. Pauli 1. ad Cor. 15. monentis audi: *Fratres mei dilecti, stabiles estote, & immobiles, abundantes in omni opere Domini* (quale utique præ reliquis est vera poenitentia & emendatio vitæ) *semper scientes, quòd labor vester non est inanis in Domino.*

OCCUPATIONES

Reliquæ pro hoc triduo.

I. Præter has sex Meditationes, reliquum tempus partim in confessione generali facienda; partim in inspiciendo animæ statu ad similem aliquem modum, qualis in prioribus tribus exemplaribus assignatus est, partim in lectione spiritali libelli alicujus pij, & ad propositum tuum idonei consumes: Ejusmodi autem libelli exempli gratia esse possunt, Claudij Viexmontij Libellus de poenitentia agenda. Ludovici Granatensis Dux Peccatorum. Hieremiæ Diexelij, Æternitas, vel Tribunal sacrum. Item vitæ aliquæ Sanctorum, qui veram & rigidam poenitentiam egerunt, ex Petro Ribadeneira, vel alio simili libro selectæ. Nec ipse etiam libellus de imitatione Christi omitti debet, ex quo lib. 1. c. 25. 28. & 21. hoc triduo legi possunt. Quòd si verò occasionem habueris, etiam poenitentias aliquas externas v. g. flagellationem, cilicij gestationem, jejunium, humicationem suscipiendi, istas quoque perutiliter assumes, nec modicum ad propositum finem subsidium experièris.

II. Si autem hæ Meditationes minùs tibi arrideant, poteris sex alias Meditationes pro eodem tuo fine conducentes, vel ex Sacerdote Christiano vel Exercitiis P. Jacobi Masenij assumere. Ex priore quidem libello servire præcipuè poterunt pro prima Meditationes tres fol. 58. 61. 62. de beneficio

cio & Scopo, Vocationis ad Sacerdotalem Statum, donis
 & gratiis eximiis huic Statui annexis, quæ proinde tres Me-
 ditationes in unam conjungi poterunt. Pro secunda accipi
 poterit quarta Meditatio ibidem assignata de gravitate pec-
 catorum, quæ à Sacerdotibus committuntur. fol. 65. Pro
 tertia sumi posset quinta ordine de morte eorum, qui in
 eris Monasteriis vitam traduxerunt. fol. 68. Pro quarta
 serviet sexta de ultimo examine & iudicio Sacerdotum. fol.
 70. Pro quinta Meditatio septima de luctuosissimo Statu
 Sacerdotum damnatorum. fol. 73. Pro sexta serviet octava
 de cælestis gloriæ mercede piis Sacerdotibus preparata. fol.
 76. cui etiam nona de cælestis patriæ bonis à Sacerdote
 affectu expetendis jungi poterit. Pro lectione verò legere
 possunt reliqua capita, quæ toto illo libello continentur.
 Masenii verò Exercitiis assumi possunt à fol. 447. illæ, quæ
 ibidem ex instituto pro personis Ecclesiasticis sunt compo-
 sitæ. Prima de fine & vocatione Ecclesiasticorum l. c. 447.
 secunda de peccatis Ecclesiasticorum sollicitè vitandis. fol.
 457. Tertia de gravi iudicio DEI Ecclesiasticis improbitate
 imminente. fol. 465. Quarta de sanctimonia Ministrorum
 Ecclesiæ, vi ordinationis, requisita. fol. 476. Quinta de
 doctrina & virtute Ministrorum Ecclesiæ. fol. 487. Sexta
 de obedientia, castitate, & paupertate eorundem Minis-
 trorum, fol. 498. quibus lectionis spiritualis loco jungi possunt
 etiam septima de charitate, Zelo, & patientia. fol. 509. &
 octava de perfectione & conjunctione cum DEO Sacerdoti-
 bus necessaria. fol. 517.

III. Ut ergo totum hunc tractatum de Theologia Mystica
 ea seu sacro secessu ritè instituendo concludam, sic tibi ob-
 rum, quæ in eodem dicta sunt, usum sedulum & cretam
 commendo, ut meritò cum S. Davide Pl. 76. dicere possis.
*Memor fui DEI, & delectatus sum, & exercitatus sum, & non
 defecit Spiritus meus. Cogitavi dies antiquos, & annos
 ternos in mente habui. Et meditatus sum nocte cum ceteris
 meo, & exercitabar, & scopebam Spiritum meum. Numquam
 in aeternum projiciet DEVS, aut continebit in ira misericordiam
 suam? Et dixi, nunc capi: hæc mutatio dexterae
 sepsi.*